

EDITORIAL

La idea de constituir-nos en "COMUNITAT DE PAÏSOS CATALANS I OCCITANS - CASAL CATALÀ", a Caracas, ha sorgit en nosaltres davant la conveniència que ens apareix urgent i inapelable de que catalans i occitans comencem a treballar conjuntament pels ideals que ens són comuns, és a dir: dret a organitzar-nos com a pobles singulars, i en tant que tals, entrar en son dia dins l'Europa Unida que s'està perfilant.

Aquesta idea d'anar junts no és nova, sino vella de més de 7 segles, i es treballa i es lluita aferrissadament per, ja aleshores, portar-la a terme. I fou a Muret - on caigué com un valent i com un lleial el nostre Pere I de Catalunya (i II d'Aragó) - on tal idea resultà vençuda per forces enemigues coaligades, que no per la lògica ni pel dret de gents.

Han passat més de 7 segles. Però podem dir que som els mateixos que érem, amb idèntics enemics del mateix Nord i del mateix Oest, que han continuat encarnant aquells mateixos egoïsmes, i que s'hagueren de confederar per, a cops de conxorxes, deslleialtats i genocidis, impedir que ens uníssim eficaçment.

Creiem arribada l'hora de, tot confirmant-nos en vells conceptes patriòtics que s'han fet més d'actualitat que mai, aurejar la plena consciència del camí a seguir, el mateix camí, repetim-ho que s'interrompé a Muret.

Els catalans, ja fa més d'un segle, desde l'Aribau, que anem ensenyant més i més les dents en pro del reconeixement de la nostra singularitat com a poble, que continuant essent una Pàtria, una Nació, sent les necessitats imprescindibles de tornar a ser, com ho fou, un Estat sobirà. Però fins ara, dins les nostres latituds, érem sols en tal lluita.

Ara Occitània es desvetlla. I fins veiem que ho fa furiosament, amb ímpetu i creiem tant irreversible com eficaç a relatiu curt termini. I ens commou veure com l'història es repeteix, i com tornem a ser on érem abans d'aquell luctuós 12 de setembre de 1213. I les veus clares, rotundes, dels Espieux, Bonnaud, Ventura, Lafont Bonheur i tantíssims d'altres benemèrits, enforzeixen la nostra esperança, perquè ells la fan implícitament comú a la llur.

A Caracas hem cregut en aixó, i hem volgut concretar-ho amb el nom de la nova associació - i també instrument - que hem fundat: "COMUNITAT DE PAÏSOS CATALANS I OCCITANS".

Si volem, ens espera un bell programa: Augmentades en proporció geogràfica les nostres forces pel sol fet de llur unió, poguer aixecar la veu de 20 milions de gent aliada, i exigir el reconeixement de la singularitat dels nostres països, que volen integrar-se amb vestit propi dins d'aquesta altra comunitat de l'Europa Unida que s'acosta. Vast programa que dins una aparent simplicitat, representarà esforços i sacrificis a desdir, ben segur, però quan tras-